

عنوان مقاله:

حکمت آرایه ها در کتیبه های مساجد ایرانی

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

میلاد ابراهیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سوادکوه، سوادکوه، ایران

علیرضا قاراخانی - عضو هیات علمی گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

معماری در ایران، حداقل دارای سابقه ای ده هزار ساله می باشد. با ورود اسلام، مسجد و ساخت آن این هنر مورد توجه واقع شد. هنر اسلامی به معنای وسیع کلمه به تمام هنرهایی که بعد از اسلام در محدوده طلوع آن و نزول کتاب وحی الهی انجام گرفته است اطلاق می شود و رابطه مستقیم با دین اسلام ، قرآن و پیامبر آن حضرت محمد ص دارد. هنر اسلامی خود به تنهایی تجلی گاه هنر زیبایی در عیان است و آرایه ها تنها صورت و نمادی ، تمثیلی از بیان این زیبایی ژرف هستند که ، که در موقعیت های زمانی و مکانی گوناگون به اشکال گوناگون ظاهر می شوند. در تقسیم بندی بناها، مسجد در هنر معماری اسلامی جایگاهی ویژه و منحصر به فرد دارد و ایرانیان با توجه به مبدا یگانه و آفریدگار جهان در ساختمساجد (که توجه را به سوی عالم بالا و وحدانیت معطوف می دارد). سعی و کوشش فراوانی انجام داده اند. آرایه ها در معماری اسلامی، یکی از مهمترین و تاثیرگذارترین مولفه های وحدت بخش به شمار می رود. تزیینات، بخش عمده هماهنگ کننده در معماری و طراحی اسلامی است؛ همانطور دالو جونز در مقاله جامع خود با نام سطح، الگو و نور جهان اسلام، با ویرایش جورج میشل نگاشته است: تزیینات عاملی است که هنر سرتاسر دنیای اسلام را در ارتباط با هم قرار می دهد. در این پژوهش که به صورت مطالعات کتابخانه ای و برداشت از مقاله های مرتبط با موضوع صورت گرفته، سعی بر آن است که به گوشه ای از ابعاد حکمت بکارگیری آرایه ها در کتیبه های معماری ایرانی - اسلامی (مسجد) پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

معماری ایرانی- اسلامی، آرایه ها، کتیبه، مساجد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/619355>

